

regler til Lighed med Bestemmelserne i Statsindkomstskatloven. Ved denne sidste Forstrift ere de Uanskeligheder fjernede, som der ellers vilde have været til Stede for i Kjøbenhavn samtidig at bringe de to paa nogle Punkter afvigende Skattelove til Udførelse. Det forekommer Flertallet, at der af den første af disse Forandringer maatte have fulgt i alt Fald en delvis Tiltrædelse af den foreslaaede Ændring i Lovens Titel; se herved Ændringsforslag Nr. 5.

De Ændringsforslag til dette Lovforslag, som ikke bleve tiltraadte, vare Forslagene om, at ogsaa andre Kommuner i deres kommunale Vigninger kunne anvende Reglerne for Statsindkomstskatten enten helt eller i Forbindelse med Vigningen efter Formue og Vejlighed, samt om, at visse vedtægtsmæssige Bestemmelser skulle gives og følges med Hensyn til Vigning efter Formue og Vejlighed. Det første Forslag er fremsat, dels af Hensyn til, at det i flere Kommuner, ligesom i Kjøbenhavn, vil være forbundet med megen Uanskelighed at skulle arbejde med to forskellige Skattevignings-Systemer, dels for derigennem at gøre det muligt ogsaa ved den kommunale Beskatning at anvende nogle af de Bestemmelser, som nu gives ved Indkomstskat-Loven, derunder navnlig Aktieselskabers Medtagelse under Beskatningen. Da det er overladt til Kommunerne selv at vedtage, om de ville gaa den saaledes tilladte Vej eller beholde Vigning som hidtil efter Formue og Vejlighed, og da under alle Omstændigheder, hvis Vigning efter Indkomst benyttes, de for denne af Lovgivningsmagten foreskrevne Regler skulle følges, synes det lidet besøjet at nægte Kommunerne denne Frihed, paa hvis Opnaaelse der, særlig for de større Købstadkommuners Vedkommende, lægges særdeles Vægt. Forslaget om, at visse Regler skulle iagttages ved Formue- og Vejlighedsskattens Paaligning, anses af Bigtighed for selve denne Stats rette Paaligning, særlig under Hensyn til de Forandringer i de kommunale Beskatningsforhold, som Over-

førselsloven vil medføre, og da de herom foreslaaede Bestemmelser alt nu følges i de fleste Købstæder og i adskillige Landkommuner, kan det formentlig ikke volde nogen Ulempe, at de paabydes gennemførte overalt. At den mellemkommunale Beskatnings senere Ordning ved Lov skulde hemmes ved disse tvende Forslags Vedtagelse, kan ikke ses. Udvalgets Flertal maa herefter tilraade, at Landstinget atter i Aar fastholder disse Forslag, og det stiller derfor de fornødne Ændringer hertil under Nr. 1 og Nr. 3.

Ved Loven om en Stats-Indkomstskat har Folketinget ogsaa tiltraadt nogle af de i For fremsatte Forslag, nemlig dels nogle Forslag til Forandringer i det da foreliggende Lovforslags § 5 (herved er dog en liden Afvigelse foretaget af Folketinget), dels Forslaget om Straf for uberetigede Offentliggørelser af Statteansættelser. Derimod har Folketinget ikke tiltraadt Forslagene om Formueskattens Udeladelse og sammes Erstatning med en Tillægsstat paa de egentlige Kapitalindtægter, og om en anden Ordning med Hensyn til Selvangivelsespligten. Begge disse Forslag synes vedblivende Flertallet rigtige. Alt, hvad det i Virkeligheden gælder om at ramme ved Siden af Indkomstskatten, naas i det væsentlige igennem Kapitalskatten, og det vilde da ikke være rigtigt, særligt under de nuværende trykkende Forhold for Landejendomme, at behyrde de faste Ejendomme med en ny Skat igennem Formuebeskatningen. En lempeligere Ordning af Selvangivelses-Spørgsmaalet end den, som Forslaget nu indeholder, er formentlig ogsaa naturlig. Til disse tvende Forslags Genoptagelse sigte de stillede Ændringsforslag under 1—4.

Flertallet anser det endelig ogsaa for afgjort, at Landstinget vil fastholde Kravet om Gennemførelsen af Toldloven og af Loven om en forhøjet Brændevinskat samtidig med, at Indkomstskat-Loven skal træde i Kraft. Derom stilles derfor Ændringsforslaget under Nr. 5.